

TÖB-DER GENEL BAŞKANI GOLTEKİN GAZİOĞLU'NUN
DONYA SENDİKALAR KONFEDERASYONU 10cu KONGRESİNDE
YAPTIĞI KONUŞMA

Havana Şubat 1982

DSF 10cu Kongresinin Değerli Delegatesi,

Uluslararası Sendikal Hareketin Seçkin Temsilcileri,
Yoldaşlarım, Dostlarım, Kardeşlerim;

Sizlere, Türkiye toplumunun en dinamik kesimlerinden birisini oluşturan TÖB-DER'in ve TÖB-DER'lilerin militan selamlarını getirdim.

Sizlere ülkemde sosyal ve ulusal kurtuluş için mücadele eden geniş emekçi yığınların en sıcak selamlarını getirdim.

Sizlere, Türkiye barış güçlerinin, barış, yumuşama ve silahsızlanma için taşıdıkları güçlü istekleri getirdim.

Sizlere, hâlen Türkiye'de askeri faşist diktatörlüğe karşı kahırlı bir mücadele veren tüm demokratik ve yurtsever güçlerin dostluk selamlarını getirdim.

Sizlere Türkiye işçi sınıfının proletarya enternasyonalizmi ve sınıf dayanışması ruhu üzerinde yükselen kardeşlik duygularını getirdim.

Ve nihayet sizlere, şu anda faşist mahkemelerde ve Askeri Toplama Kamplarında, idam tehdidi altında Türk generallerinin terör rejimine karşı kararlıca direnen, arkadaşlarım DISK liderlerinin mücadele selamlarını getirdim.

Aziz Yoldaşlar,

DSF 9cu Kongresinden bu yana geçen 4 yıl içindeki dünya olaylarına baktığımızda, olumlu ve olumsuz gelişmeleri birarada görmekteyiz.

Bir yanda, dünya devrimci süreci ve onun öncüsü sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketi . . . yeni gelişmeler, yeni başarılar kaydetti. Emperyalizm yeni yeni darbeler yedi. Kapitalizmin bunalımı daha da derinleşti. Dünya halklarının barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık sosyal gelişim ve sosyalizm için verdikleri topyekûn mücadele yeni boyutlara ulaştı.

Öte yandan, -ve bunun bir sonucu olarak- emperyalizmin ve uluslararası gerici- liğin saldırganlığı da arttı. Uluslararası finans kapital ve tekellerin egemenliği tarafından belirlenen emperyalist saldırılar dünya halklarına ve dünya barışına karşı büsbütün azgınlıştı.

Bu yüzden uluslararası ilişkiler gerginleşti, savaş tehdidinin kara bulutları insanlığın üzerine çökmeye başladı. Yumuşama sürecini durdurmak ve soğuk savaş atmosferini geri getirmek niyetini güden emperyalist ve militarist gayretler aralıksız yoğunlaştı.

3
Pentagon militarizmi tarafından yönlendirilen bugünkü Beyaz Saray yönetimi eski soğuk savaş günlerinin yöntemleriyle şekillenmiş bir politika izlemektedir. Ve bu politikanın baş bileşeni, hiç kuşkusuz ki anti-Sovyetizmdir.

ABD yöneticileri ve uluslararası kitle haberleşme tekelleri "Sovyet tehdidi" dedikleri eski kurt masalıyla sistemli ve ikiyüzlü bir biçimde anti-Sovyetik bir histeriyle bağırıyorlar. Böylece silah tekellerinin kârlarına kâr ekliyorlar.

Böylece silahlanma yarışını körüklüyorlar. Bu sayede silah tekellerinin asker-sanayi komplekslerinin kârlarına kâr ekliyorlar. Kapitalist ülkelerin insanları arasında tehlike duygusu, korku ve güvensizlik ortamı yaratarak o ülke halklarının dikkatlerini kapitalizmin krizinden, bunun sonucu olan işsizlik, fiyat artışları, enflasyon ve toplumsal rahatsızlıklardan uzaklaştırmak, sınıf mücadelelerini yavaşlatmak, böylece tekelci egemenliği korumak, uluslararası işçi hareketinin önüne yeni sorunlar koymak istiyorlar. Bu sayede emperyalizmin ve çokuluslu tekellerin az gelişmiş ülkelerdeki sömürsünü ve nüfuzunu korumak amacıyla güden maceracı politikalar için gerekçeler yaratıyorlar ve ABD'nin askeri üstlerinin yaygınlaştırılmasına çalışıyorlar. Ve nihayet, bu sayede, dünya sosyalist sisteminin ekonomik ve politik gücünü zayıflatmak, artmakta olan etkinliğini sınırlandırmak ve yeni kurulan emperyalist silah depolarıyla, tırmandırılan militarist silahlanmalarla, dünya sosyalist sistemine karşı askeri üstünlük kazanmak, böylelikle dünya barışının gerçek güvencesini kısıtlamak, tüm insanlığı baskı, tehdit ve şantaj altında tutmak için uğraşıyorlar.

Dünyanın politik iklimini kimin ve hangi güçlerin bozduğunu göstermek için basit bir hatırlatma yapmak istiyorum. 1978 yılında Prag'da DSF'nin 9cu Kongresinde toplandığımız zaman, o yılki Amerikan askeri bütçesi 119 milyar dolar idi. Aradan dört yıl geçtikten sonra 10cu Kongremizi yaptığımız 1982 yılında bu rakam 209 milyar dolara yükselmiştir. Dört yıl içindeki artış oranı % 80'dir. İşte sadece bu rakam bile, son dört yıl içinde dünya barış güçlerinin ve dolaşısıyla onun en dinamik gücü olan uluslararası işçi sınıfının barış mücadelesine nedeğin görevlerin ne denli artmış ve zorlaşmış olduğunu göstermeye yeter. Daha önemlisi, bu rakam dahi bizim ve tüm insanlığın düşmanın kim olduğunu kanıtlamaya yeter.

Evet, ABD bu yıl 209 milyar dolarlık askeri bütçe yaparken, bu rakam, bütün dünyada mevcut toplam 151 devletin yaptığı askeri bütçelerin 3'te birinden fazladır. "Sovyet tehdidi" masalını yayan ABD'nin askeri bütçesi hariç tutulursa, Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluk da dahil olmak üzere tüm dünyadaki askeri harcamalar ABD'nin tek başına yaptığı askeri bütçenin sadece iki katıdır. Öte yandan, ABD tarafından barış için tehlike olarak gösterilen Sovyetler Birliği, bu yıl ve her yıl bütçesinin 7'de birini savunma masraflarına ayırırken,

Nitekim Polonya'da karşı devrimin önünün kesilmesi üzerine Reagan yönetimi bir yandan Polonya'nın içişlerine karışma politikasını arttırırken, öte yandan anti-Sovyetizmi büsbütün şiddetlendirmiştir. Beyaz Saray, uluslararası gerginliği büsbütün arttırmakta, son zamanlarda Batı'da büyük bir yükseliş gösteren barış hareketlerini zayıflatmaya uğraşmaktadır. Bu nedenle de, Batı Avrupa ülkelerini, Sovyetler Birliği'ne karşı yaptırım uygulamaya zorlamaktadır.

Biz Regan yönetiminin politikalarını lanetliyoruz.
Çünkü biz barışı ve sosyalizmi savunuyoruz.

Değerli Arkadaşlarım;

Bugün emperyalizmin saldırılarına en fazla uğrayan ve bu nedenle bir gerginlik ve savaş alanı haline gelen bölgelerin başında, ülkem Türkiye'nin bulunduğu Orta Doğu gelmektedir.

Amerikan yöneticileri Orta Doğu'da ve Doğu Akdeniz'de yeni yeni provakasyonlar düzenlemekte ve bölgemizi kana bulamaktadır.

İsrail ve bölgenin diğer gerici rejimleri ile işbirliği halinde Orta Doğu'da silahlanma ve savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır.

Bölgede gerici ve saldırgan bir askeri paktın kurulmasına, bu olmazsa, NATO'nun etki alanını Basra Körfezine ve Hint Okyanusuna kadar uzatmaya, bölge ülkeleri arasında savaşlar çıkartmaya çalışmaktadır. İsrail siyonizmini yeni saldırılara, yeni işgal ve ilhaklara teşvik etmekte, böylece Arap topraklarının yeni yeni kesimleri üzerinde emperyalist-siyonist egemenliğini kurmaktadır.

Gene ABD yönetimi, Lübnan'daki falanjistleri desteklemekte, İsrail saldırıları ile bu küçük ülkeyi sürekli bir savaş alanı halinde tutmaktadır. Ve nihayet, dün olduğu gibi bugün de, Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesini zayıflatıp geriletmek için sayısız tertipleri, girişimleri ve teşvikleri sürdürmektedir.

Gene ABD yönetimi bölgede yeni yeni askeri üstler kurmakta, Mısır, Kızıl Deniz ve Güney Arabistan üzerindeki askeri kontrolünü arttırmaya çalışmaktadır. Çevik Kuvvet adı verilen saldırgan kuvvetlerini, Orta Doğu'daki anti-emperyalist ülkelere yapacağı muhtemel saldırılar için arttırmaktadır. 6cı Filonun bölgedeki işlevine ek olarak, 7ci Filonun bir bölümü de artık sürekli olarak Hint Okyanusu'nda üstlenmektedir.

İşte böyle bir barut fıçısı olan bölgede, Türkiye stratejik bakımdan önemli bir konuma sahiptir. Türkiye 600 bin kişilik ordusunu NATO emrine vermiştir. Ayrıca eski ve yeni ikili antlaşmalar sonucunda, 1950'lerden beri Türkiye'de pekçok Amerikan üssü bulunmaktadır. Bu nedenlerden dolayı, Türkiye ABD emperyalizmi için önem taşımaktadır.

12 Eylül 1980 askeri darbesinin altında yatan uluslararası gerçek de budur.

Türkiye'deki kanlı askeri diktatörlük, bölgedeki Amerikan planlarının doğrudan bir parçasıdır.

Nitekim 12 Eylül darbesinin Washington yönetimi ile doğrudan bağıntısı olduğunu gösterir açık ve kesin kanıtlar vardır. Örneğin, beş generalin liderliğinde darbe gerçekleşmeden 48 saat önce, bu generallerden Hava Kuvvetleri Komutanı Şahinkeye Washington'a gidip ABD Genel Kurmay Başkanı Rogers ile görüştüktan sonra, aynı gün Türkiye'ye geri dönmüştür. Ayrıca darbeci generaller darbe için gece harekâtına giriştikleri ilk saatlerde, yani darbeyi hiçbir şekilde ilân etmeden üç saat önce, Washington'dan yayın yapan Amerikanın Sesi radyosu Türkiye'de Genel Kurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanlarının yönetime el koyduklarını açıklamıştır.

Darbeden hemen sonra başlayarak Türk-Amerikan ilişkilerinin gelişmesi, ABD yönetiminin en üst düzeydeki sözcülerinin Ankara'daki Türk cuntasına sürekli övgüler düzmesi ve nihayet ABD'nin bölgedeki planlarında Türkiye'nin somut olarak rol oynamaya başlaması, bugünkü cuntanın emperyalist işbirlikçisi ve Amerikancı olduğunun açık kanıtlarını oluşturmuştur.

Türkiye bugün ABD'den en fazla yardım alan üç ülke arasında İsrail ve Mısır'la birlikte. Türkiye yönetimi Amerikan Awacs sistemlerinin yeni kurulacak Amerikan üstlerine yerleştirilmesini kabul etmiştir. Dahası da, Amerikan Çevik Kuvvetlerinin Türkiye'ye yerleştirilmesi sözkonusudur. Ve nihayet, Van ilinin sivil hava alanı genişletilerek, Amerikan askeri uçakları için elverişli hale getirilmektedir. Bunun da ötesinde bir İngiliz gazetesi, İranlı karşı-devrimcilerin Van ili sınırları içinde kurulmuş gizli bir askeri kampta Amerikan subayları tarafından eğitildiği haberini vermektedir.

Değerli Arkadaşlar;

Size Türkiye'deki generaller cuntasının uluslararası arenadaki işlevinin niteliğini özetledim. Türk faşizminin içerdeki kimliğine gelince, bu her yanıla Türk ve Kürt halkları üzerindeki tekelleri egemenliğin ve ulusal baskının somutlandığı devlet terörünü oluşturan vahşet ve zulümden başka birşey değildir.

Bu konuda detaylara girmeyeceğim. Çünkü örgütüm tarafından hazırlanan ve daha önce birçok kardeş örgüte gönderdiğimiz, şimdi de yeni ve daha gelişkin bir baskısını sizlere sunduğumuz küçük broşürde Türk generaller cuntasının yaptıkları ayrıntılarıyla teşhir edilmektedir.

Burada ise sadece birkaç önemli nokta üzerinde durmak istiyorum ve özellikle cuntanın işçi hareketine, diğer emekçilerin ekonomik-demokratik haklarına karşı sürdürdüğü politikayı göstermek istiyorum:

- . Bugünkü rejim Türkiye tekelleri sermayesinin sınıfsal egemenliğinin bir askeri-faşist diktatörlük biçiminde alabildiğine merkezileştirildiği, demokratizmin zerresinin bile bulunmadığı gözü dönmüş bir zorbalık düzenidir.
- . Tüm yasama, yürütme ve yargı yetkisi beş kişilik generaller konseyinin elinde ve emrinde toplanmıştır.
- . Cuntanın bir buçuk yıllık bilançosundan bazı rakamlar iletmek istiyorum; 100.000 kadarı hâlen hapiste olan 150 binden fazla tutuklama ve gözaltına alma, son Uluslararası Af Örgütü raporuna göre polis işkencesinde 70 ölüm olayı, Sıkıyönetim operasyonlarında 454 kişinin siyasi amaçlarla öldürülmesi, onbinlerce, evet onbinlerce kişiye uygulanan yaygın işkenceler, kitle halinde tutuklamalar, Kürt köylerinde insanlık dışı, utanç verici uygulamalar, bütün insan haklarının, basın, söz, siyaset, örgütlenme dahil her türlü temel hakkın yok edilmesi ve nihayet 52'si idamla yargılanan 2000 tutuklu sendikacı.
- . Cunta işçi sınıfını başlıca boy hedefi seçti. İstisnasız tüm işçi haklarını yasakladı. Bütün Türkiye'de en küçük fabrikaya varıncaya kadar bütün işçilerin ücretleri "toplu sözleşme" adı altında, cuntanın kukla hükümetine bağlı bir komite tarafından saptanmaktadır.
- . İzninizle size bir-iki somut örnek vermek istiyorum: 12 Eylül darbesi yapıldığında metal, tekstil, cam ve gıda sanayiinde takriben 90 bin kadar işçi grevdeydi. Sendikalar ortalama 350 lira ücret zammı istiyorlardı. 12 Eylül'ün hemen öncesinde işverenler 290-300 lira vermeyi kabul etmişler, ama astronomik fiyat artışlarından dolayı işçiler bunu benimsememişlerdi. Darbeden sonra cuntanın öngördüğü zamlar ise ücretlere en fazla 110-115 lira olarak yansıdı.
- . Cunta geldiğinde işçi ücretlerine yapılacak zammın azami brüt sınırının %70'i geçemeyeceği konusunda emirname çıkardı. Oysa son bir yıl içindeki fiyat artışları resmi endekslere göre %136 idi. Kira artışlarındaki daha büyük yüzdelerle birlikte bu oran daha da büyüyordu. Ertesi yıl, 1981'de, fiyatlar %39 civarında artmışken, astronomik kira artışlarıyla bu oran %50'yi aşmışken cuntanın Yüksek Hakem Kurulu isimli ücret tesbit komisyonunun belirlediği zamlar fiiliyatta %15 oldu. Ayrıca işçilerin ikramiyeleri azaltıldı, sosyal hakları alabildiğine kısıtlandı. Çalışma koşulları daha da kötüleşti. İşveren zorbalığı ve sıkıyönetim tehdidiyle üretimde emek yoğunluğu arttırıldı. Yani, arkadaşlarım, artı değer oranı yükseltildi. Nisbi yoksullaşma süreci hızlandı. İşçilerimiz daha koyu bir sefaletin pençesine itildi.

Öte yandan, ilk yılın memur maaşları artışı %25 civarında oldu.

Sayın Meslektaşlarım,
Değirmek istediğim son konu DISK ve TOB-DER yöneticilerinin yargılanmalarıyla ilgili.

Pek iyi bildiğiniz gibi DISK Genel Başkanı Abdullah Bastürk arkadaşım başta olmak üzere 52 DISK yöneticisi idam tehdidi altında yargılanmaktadır. Bu davayla ilgili birkaç noktayı burada hatırlatmak istiyorum:

- DISK yöneticisi arkadaşlarıma askeri mahkemelerde Savaş Hali yargılama usulleri tatbik ediliyor. Yani devletlerarası bir savaşta, savaş esirlerine, casuslara ve benzeri kişilere karşı uygulanan hükümler burada uygulanıyor. Türk cuntasıyla ilgili olarak yukarıda özetlediğim her türlü değerlendirmenin ötesinde, bu olay, uluslararası hukuk normlarının tümüyle çiğnenmesidir. Çünkü Türkiye savaşta değildir, DISK yöneticileri ise savaş esiri değildir. Bu dava olsa olsa faşist devlet terörünün kendisidir.

- Sendikacı arkadaşlarıma savunma hakları yok dereceye kadar kısıtlanmıştır.

- DISK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar mahkemeye getirilip götürülürken hırpalanmalarını, hakarete uğradıklarını mahkemede ifade etmiştir.

- Sanıklar ve avukatlar mahkeme tarafından sık sık dışarı çıkartılmaktadırlar.

- Tutanaklar keyfi tutulmakta, savunma'nın zapta geçirtme veya tahrifatları düzeltme için yaptığı talepler reddedilmektedir.

- Gerici veya faşist işbirlikçisi başında DISK davası üzerine DISK aleyhtarı ve işçi sınıfı düşmanı yazılar yayınlanmaktadır. Mahkemeyi ve kamu oyunu etkilemeye yönelik bu gerici yayınlara karşılık, cuntanın sansüründen ve basın üzerindeki teröründen dolayı DISK'i savunan tek bir yazı veya hatta habere yer verilmemektedir.

- Sendikal hareketin karşı kutbundaki Odalar Birliği başkanı DISK aleyhine demeçler vermektedir. Yani işçi sınıfının ekonomik örgütü yargılanırken, işveren örgütünün başı, tekelci sermayenin hükümünü ilan etmektedir. Gerçekten de bu mahkemenin asli hakimi ve asli savcısı, hem hakimi-hem savcısı tekelci burjuvazidir. Mahkeme kürsüsünde oturan üniformalı yargılayıcılar ise gerçekte tekelci sermaye hizmetçisi Kenan Evren cuntasının birer piyonudurlar. Gerçekte onların görevi hakimlik veya hatta savcılık bile değil, hükmü çoktan ve peşinen -sermaye tarafından- kesilmiş bir davanın fardiyanlarıdır.

- İddia makamında oturan şahıs hazırladığı iddianamesinde DISK'in yaptığı grevleri, genel grevleri, miting ve yürüyüşleri, muhteşem 1 Mayıs gösterilerini suç ilan etmiş ve bütün gerekçelerini bunlara dayamıştır.

- Öte yandan 2000 DISK militanı 1,5 yıldır Askeri Toplama Kamplarında yargılanmayı beklemektedirler. Savcı bağlı sendikalar için ayrı ayrı davalar açılabilirleceğini söylemektedir. Bundan amaç verilecek cezaları şiddetlendirmekten başka birşey değildir.

- Ve kardeşlerim, Savcının iddianamesinde DISK'e yöneltilen en büyük suçlamaların başında, onun DSF ile iyi ilişkileri gelmektedir. Bizim DSF ile ilişkilerimiz adeta suçlamaların temel taşı durumundadır.

Bu kürsüden kesinlikle ve en gür sesimizle söylüyorum ki, bizim DSF üyeliğimizi bize ancak onur verir. Bu üyelikten gurur duyuyoruz. Çünkü DSF üyeliğimiz bizim sınıf görevimizdir.

Arkadaşlarım,
Başkanı olduğum örgüt, TÜB-DER'in hukuki durumuna gelince, 50'yi aşkın arkadaşım mahkûm oldular, bunların çok büyük çoğunluğuna 8-9 yıl hapis cezası verildi. Mahkeme 200.000 üyesi, 670 yerel şubesi olan bu meslek örgütünü illegal ve gizli örgüt olarak mütalaa etti. Geçmişte yaptığımız her türlü demokratik, bilimsel, kültürel faaliyeti suçladı. Eğitimin, devletin ve ülkenin demokratikleşmesi için verdiğimiz aralıksız uğraşı suç ilan etti.

Kürt halkının ve onların çocuklarının demokratik ve kültürel haklarını savunduğumuz, ulusal baskıya ve asimilasyona karşı çıktığımız, Kürtlerin insanlık onurlarının yanında yer aldığımız, Kürt çocuklarına kendi ana dillerinden eğitim planıklarını talep ettiğimiz, yani aslında temel insan haklarını, ve Helsinki Belgesi'nin ilgili ilkelerini savunduğumuz için arkadaşlarım hüküm giydiler.

Bölge ve dünya barışını, silahsızlanma ve yumuşamayı savunmuş olmamız bile mahkeme tarafından suç sayıldı. Örneğin, bu konuda örgütümüzün yayınladığı "Barış, Militarizm ve Eğitim" adlı kitapçık, savcının iddianemesinde uzun uzun suçlanmaktaydı. Bu kitaba yazdığım barışı savunan ve barışı genel eğitimin bir parçası haline getirmeyi dileyen önsözüm bile suçlama vesilesi yapıldı. Ya da bir Kurultayımızda Kıbrıs'da Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmasını, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenliğini, toprak bütünlüğünü ve bağımsızlığı, her iki toplunun Adada kardeşçe ve eşitlik temelinde birarada yaşamalarını savunduğumuz için sayıcı tarafından ağır suçlamalara muhatap olduk.

Ve örgütümüz FİSE'ye bizim yönetimimiz döneminde başvurup üye olduğu için, yani DSF üyesi olduğumuz için bu davada suçlandık.

Yoldaşlar,

Türkiye proletaryası, diğer emekçiler, demokratik güçler ve Türkiye'deki Türk ve Kürt halkları faşizme karşı çetin mücadelelerden geçiyorlar. Üncü işçi sınıfı, siyasal arenadaki anti-faşist mücadeleyi, tekellere karşı verdiği sınıf mücadelesiyle birlikte yürütüyor. İleri sendikal hareketimiz yeni dönemin koşullarına, yöntemlerine, mücadele biçimlerine kendisini uyarılma uğraşını sürdürüyor.. Önümüzde zorlu mücadelelerin bizleri beklediğinin bilincindeyiz. Ve bu mücadelenin özellikle barış için verilen mücadeleyle çok yakından ilintili olduğunu da biliyoruz. Keza diktatörlüğün daha yoğun, daha şiddetli baskı ve saldırılarıyla karşılaşacağımız da kimsenin meçhulü değildir.

Ama hiç kimsenin kuşusu olmasın ki, hangi güçlüklerden geçsek geçelim, nihai zafer işçi sınıfımızın ve tüm halk güçlerimizin olacaktır. Çünkü biz halkımıza inanıyoruz. Çünkü biz tarihsel determinizme inanıyoruz. Çünkü biz proletarya enternasyonalizmine ve dünya halklarının uluslararası dayanışmasına inanıyoruz.

Burada uluslararası proletaryanın ve dünya demokratik kamuoyunun işçi sınıfımızla ve diğer demokratik güçlerimizle gösterdiği uluslararası dayanışma için te-sekkürlerimizi dile getirmek istiyorum.

Ve bu dayanışmanın daha da geliştirilmesi çağrısında bulunmak istiyorum. Bu dayanışmanın daha etkin boyutlara varmasına değgin dileğimizi ve güçlü inancımızı ifade etmek istiyorum.

Aziz yoldaşlarım,

Soğuk savaşın ağır bulutları altında, emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin savaş tehdidi ve saldırganlığı karşısında güçlüyüz ve iyimseriz. Çünkü işçi sınıfına ve onun devrimci öğretilerine sarsılmaz bir bilinçle ve inançla bağlıyız. Çünkü işçilerin birliğine, halkların kardeşliğine inanıyoruz. Çünkü İNSANLIĞA inanıyoruz.

Sözlerime son vermeden önce, 10cu Kongremize ve bu Kongreye sosyalist topluluktan gelen sosyaliz kurucularının temsilcilerine, kapitalist ülkelerde sosyal gelişim ve sosyalizm için mücadele eden sendikacı arkadaşlara, üçüncü dünyadaki genç işçi sınıfının sendikal öncülerine, ulusal kurtuluş hareketleri içinde işçi sınıfının sınıf bayrağını taşıyan delege arkadaşlarıma sevgilerimizi ve yoldaşça selamlarımızı sunuyorum.

Amerikan emperyalizminin en güçlü mevziinin hemen yanbaşında sosyalist toplumun bayrağını dalgalandıran evsahibi Küba'ya ve onun yiğit, konuksever halkına sevgilerimizi ve sükranlarımızı sunuyorum.

Ve nihayet Latin Amerika'da, Asya'da, Afrika'da diktatörlüklere ve gericiliğe karşı anti-faşist direniş bayrağını elden düşürmeyen özgürlük savaşçılarına militan selamlarımızı sunuyorum.

Bütün dünya barış güçlerine, barışsever selamlarımızı sunuyorum.

Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve Tüm Uluslararası Gericilik!

Kahrolsun Dünya Barışının Düşmanları!

Yaşasın Barış.

Yaşasın Dünya İşçilerinin ve Halklarının Aydınlık Yarınlar İçin Verdikleri Onurlu Mücadele.

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!